

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

Недеља 10. Новембра 1891.

Цена је огласима 6 дин. пара од врте

Претплату ваља слаати упућеницом на општински суд а све кореспонденције на уредника

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

Неплаћена писма не примају се.

ПОШТОВАНИМ ПРЕТПЛАТНИЦИМА

Молимо све наше поштоване претплатнике из Београда, да изволе полагати претплату за лист разносачима нашим који имају при себи признанице.

Наше претплатнике из унутрашњости молимо, да нам претплату пошљу најдаље до 15. Новембра о. г. јер ће им се после тога рока морати лист обуставити. Нарочито молимо општине из Србије, које скоро све дугују претплату за целе две године, да нам исту неизоставно пошљу до означенога рока.

Иако се може десити да који од наших Београдских претплатника није добио у последње време лист, пошто је један од разносача новајлија. Стога би молили, да се сваки таки претплатник изволи пријавити администрацији.

Београд
Октобра 1891 год.

Администрација

БЕОГРАДСКИХ ОПШТИНСКИХ ПОВИНА

НАРЕДБА

Суд општине вар. Београда извршио је све предходне радове и уредио своје статистичко одељење, где се налази већ срећен сав материјал, о извршеном попису у почетку ове 1891 године.

У том одељењу, може сваки грађанин дознати за место, за одељак, за улицу, број куће, занимање и т. д. о сваком лицу у Београду. У овом одељку срећено је све

онако као у установама на страни које се зову **Адресни биро.**

Да би се сазнале све промене и покрет становништва који се десио од тог времена у Београду, као и да би се пратио тај покрет уредно и у будуће, Суд општине вар. Београда по одобрењу Управе вар. Београда од 18 Септембра ове године Бр. 13.496, на основу § 326. казненог закона издаје следећу наредбу:

1. Сваки сопственик зграде у Београду дужан је поднети по две пријаве за сеуб (муж жена и деца) као и за свако друго лице које је он стално или привремено у своју кућу примио (види тач. 6.).

2. Онај кираџија који је примио некога у свој стан мора о томе пријаву поднети.

3. За свако лице, које се досели или исели, мора пријаву поднети сопственик зграде односно његов кираџија.

4. Онај који стално или привремено станује или само преноћује у државној, општинској, црквеној или другој некој друштвеној згради, мора поднети пријаву за себе и своју породицу као и за остале које у свој стан стално или привремено прими.

5. Сопственици или заступници превозних справа, штегова, купатила сплавова и и. т. (на Сави и Дунаву) морају пријаву поднети за она лица која на истима станују или само преноћују.

6. За свако лицетреба поднети два пријаве најближем одељењу (кварту) управе вар. Београда. Са једном се јавља долазак а са другом одлазак дотичног лица.

Да је пријава благовремено власти предата, доказује се жигом који се удара на ону пријаву, која остаје код оног, који је дужан и о одласку дотичног лица власти јавити.

7. У једну пријаву уписује се само муж и жена са децом, а за свако друго лице мора се пријава особено попуњити и предати не само за одрасле него и за малолетне мушке и жепске.

8. Гостионичари, механџије и остали који имају јавне радње, морају сваког путника (госта) уписати у књигу путника и прописану пријаву за свакога путника, посебице власти подносити, редовно сваког дана.

9. О новорођеним као и умрлим не треба пријаву подносити, јер о њима свештеници воде рачун и извештај подnose.

10. Општампане пријаве могу се добити у свима продавницама дувана. Ту се може видети и образац како требају пријаву по-

пуњити. За две пријаве плаћа се 5 пара динарских.

Ова пријава не подлежи плаћању таксе (на њу се не лепи таксена марка).

11. Свима сопственицима зграда у Београду, предата је ова наредба на реверс а управа вароши Београда наредила је свима својим одељењима (квартовима) да попуњене пријаве примају.

И државна и општинска власт водиће строг надзор ради извршења свега гореозначеног, а свако противно поступање доноси казну предвиђену § 341 и 344 казненог закона.

Прву пријаву по овој наредби треба поднети најдаље до 20 Новембра ове године а после тога дана подноси се пријава само за она лица која се доселе, иселе или кад дођу да преноће.

Абр. 2807. Из суда општине вароши Београда 22. Октобра 1891. године у Београду.

Примедба: Механџије, гостионичари, и остали, који имају јавне радње, као и сваки други, који прими госта са стране или другог некога у свој стан, дужан је истога пријавити у року од 24 сата одељењу (кварту), управе вароши Београда у коме станује.

Ко то не учини, казниће се по §-у 344 крив. зак. од 5 до 15 динара.

Ко неверно своје име у пријаву упише и за другог се издаје, казниће се по тач. 2 §-а 341. крив. закона од 8 до 30 дана затвора.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

88. ВАМРЕДНИ САСТАНАК

10. Октобра 1891. год.

Председавно председник г. Милов. Р. Маринковић са одборника били: г.г. М. Марковић, Ђ. Никодић, Ф. Васиљевић Љ. Јовановић Р. Петровић М. Јанковић, Л. Дашковић, Р. Пуљевић, В. Виторовић, М. Јовановић, К. Б. Михајловић, К. П. Михајловић, Р. Драговић, Ђ. Димитријевић, Р. Ђирковић, Н. Р. Поповић, С. Азријел. А. Ј. Одавић, Чађевић.

I.

Прочитан је записник одлука одборске седнице државе 7. Октобра 1891. год. и примљен је без икаквих измена.

II.

Председник извештава одбор, да су буџети за 1884. 1886. 1887. и 1888. годину прекорачени и то у години 1884. са 267.402 дин. и 54 паре дин., за годину 1886. са 153.176.63 дин. за год. 1887. са 111.221.35 дин. за год. 1888. са 59.758 18 дин. — но да та прекорачења одбор није одобрио. Па како је потребно да се рачуни тих година пошљу Главној кон-

контролна преглед то моли одбор, да ова прекорачења предходно одобри.

По саслушању овога и по прочитању извештаја комисије за преглед учињеног прекорачења у буџету 1884. год. СБр. 931. и извештаја рачуноспитача за ту годину АБр. 2370. извештаја рачуноводства о прекораченом буџету за 1886. год. СБр. 554 и извештаја рачуноспитача АБр. 2372. извештаја рачуноводства о прекораченом буџету за 1887. годину и извештаја рачуноспитача АБр. 2373. извештаја рачуноводства о прекораченом буџету за 1888. годину ББр. 4796. и извештаја рачуноспитача АБр. 2374. одбор је одобрио сва ова прекорачења буџетска за све наведене године с тим да и даље остају у обвези рачуно полагаачи ових рачуна, ако би државна власт нашла да су несправни.

Препоручио је даље председништву, да скрене пажњу Главној контроли на прекорачења учињена у 1884. и 1886. години на партији за ков коња пожарне чете и на учињено прекорачење у 1887. години на партији за набавку гаса за освет ење, пошто му се је чинило, да су ова прекорачења и сувише велика.

III.

Председништво извештава одбор, да су рачуни за 1885. годину посла и државном савету на одобрење, да ће се по повратку из државног савета послати Гла. контроли на преглед. Одбор је примио к знању овај извештај.

IV.

Одборник г. Ђ. Димитријевић пита председништво, да ли ће општ. каса вратити фондове завештане сиротињи београдској и другим циљевима, који су фондови у ранијим годинама а нарочито у 1884. на општинске потребе утрошени.

Председништво је изјавило, да ће на ово питање дати свог одговора у идућој седници.

V.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 2635, 2625, 2622, 2597, 2551, 2598, и акта Управе вар. Београда АБр. 2555, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Борђе Алексић, Вељко Благојевић, Васа

Ивановић и Светозар Милосављевић непознати да је Лазар Ђуковић, касанин доброг владања а средњег имовног стања; да су Стојан Јанковић и сип Антоније и Петар Петровић Узељак доброг владања и доброг имовног стања.

VI.

По прочитању протокола лиценцијације ГВр. 1815 државе 10. Окт. о. г. за ограђивања топцијске пијаце одбор је решио, да се ограђивање топцијске пијаце уступи Богдану Петровићу по четири динара и петнајест п. д. од кур. метра са фарбањем.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Панчићева статуа. Г. Министар Финансије на молбу општине, ослободио је царине и свих узгредних такса статуу Панчићеву и иста је већ пренета у здање општинско.

Дружина акадамска „Панчић“ на Вел. Школи примила је на себе да прикупи добровољне прилоге за исплату трошкова око ливења.

Статуа ће се по свој прилици на пролеће открити у којем од овдашњих паркова.

Дезинфекциони завод. Одборско повереништво за проучавање предлога срп. лекар. друштва за установљење Дезинфекционог завода у Београду, држало је већ једну своју седницу. За данас у 3 часа по подне заказана је и друга.

О резултату рада овог повереништва известићемо своје читаоце.

Помозимо великошколској сиротињи.

На нашој Великој Школи постоји „фонд за подпомагање сиротних великошколаца,“ са задатком: да помаже сиромашне а врсне великошколце за време њихова школовања.

Број великошколске сиротиње велики је, а још су веће њене битне потребе; готовина фонда мадена је а малени су и његови редовни при-

ходи. Ето од куда долази, што овај ђачки фонд само донекле може да врши свој племенити задатак.

Ово не треба, ово не сме и на даље тако да остане. То не могу трпети они многобројни добри људи, који љубе и воле великошколску омладину, који у њој гледају будуће раденике на умноме пољу, који ће својим знањем и науком највише користити своме народу. Није само грехота, но је и ненакладљива штета, што многи од ових интелигентних раденика испусти своју млађану душу пре свршетка започета посла не са његове дуготрајности и тешкоће, већ са своје немаштине и физичне злоупотребе.

Ми се обраћамо нашим отачественим општинама, разноврсним друштвима, имућним грађанима свију редова, некадашњим ученицима Велике Школе, са молбом: да овом фонду притекну у помоћ сваки према својој могућности.

Фонду се може учинити помоћ или каквим даром једном за свагда, или унисом у приложнике или чланове фонда.

Оспивач је онај, који фонду дарује повећу готовину, или завешта имање, или оснује задужбину у истој цели или за живота дарује најмање 120 динара.

Приложник је онај, који прилаже годишње по 12 динара (на једанпут или месечно по 1 динар), или који дарује фонду поклон мањи од 120 динара.

Прилоге и уписе примају сви чланови управе фонда.

Председник
Коста Алковић
ректор Велике Школе

Подпредседник
Бор. Л. Докић
правник

Благајник
Д. Посниковић
секретар Велике Школе

Подблагајник
Коста В. Николић
правник

Деловођа
Милорад Вучић
правник

Чланови управе: Аврам Поповић, Влад. Рибничар, Гига Јакшић, Ман. Смиљанић и Мил. Вукићевић философи; Обрад Благојевић прав.; Драг. Ђурић филос.; Влад. Савић техничар; Војислав Лукић философ; Север Милутиновић правник; Павле Вујић и Прокос. Гребенаровић, философи; Радован Живковић правник.

ПОДМЕСТАК

РАЗВАЛИНЕ ВИЛДЕНФЕЛСА

ПРИПОВЕТКА

Ф. ГЕРШТЕКЕРА

Превод с немачког

(Наставак 12*)

Пут је био пуст и миран, а орахова дрва, засађена и ред пута, бацаху тамне сенке на њ. Ниједног људског створења не беше; сви беху у својим топлим креветима и затвореним кућама и она би тако исто требала да је. Каква је то луда мисао била од ње, да овако у поноћи лута по усамљеном путу, једино може бити из несташлука или само да пркоси старом Болхарцу. Шта ли ће јој отац казати, кад за ово дозна, и кад дозна, сва ће варош о томе само говорити. Роза се је заиста уплашила од ових мисли, јер јој до сада никад није пало на памет да педом свету зв неколпко дана буде предмет разговора. Несвесно стане на сред пута; да ли се је смела изложити овоме млади и поштена девојка? Да је раније на ово помишљала

*) Види 25 број ових новина.

не би за цело то урадила, али сад је доцкап јер кад би се вратила, сви би је смејали, а то би све једно било.

„Сад шта би, би,“ рече упорно и пође, но сада лакше него пре. „Требала сам добро да се промислим, а не овако брзо да се решавам. Ко ће одма помислити, да ће у овоме наћи свет што хрђавог, ја за цело не, а и отац се неће тако здраво љутити; и он не може да трпи мајстор Болхарца, а због њега сам управо то и урадила. А же а Болхарцова како ће се једити, кад ми узмора дати поморанцово дрво! Од ње ће већ добити мајстор, то је сигурно. Али нека, тако му и треба том старом заљубљеном дебељку.“

Ево и развалина. Чим је савила пут, могла је јасно ра видети ове старе зидине, које су заоста чудновато изгледале, јер је се месец баш у том тренутку сакрио за једном заосталом кулом и пуштао своје јасне зраке кроз мале отворе на њој.

„Морам се пожурити,“ рече и пође брже. „Јер кад месец за брегове зађе, сву ћу своју хаљину поценати кроз ово цбуње, кад се станем враћати.“

Баш данас мора месец тако рано да зађе! Дошла је већ до оног места, одакле почиње удесно пут за развалине, који се у почетку

благо, а после све јаче пењао. Са свим до зидина беху у камен урезане степенице, што су са својих двадесет или двадесет и пет ступња водиле горе у развалину.

Брежуљак беше обрастао по највише са лешником, брезом и младом буквом. Боровине беше где где и у пређашњим годинама могао је човек лако чак до степеница дојашити. Сад пак, као што смо већ казали пут је одавна занемарен, и од како га је провала облака разорила, нивако се није оправљао; тако романтичност старог доба почиње још у подножју брежуљка и расте све више са пењањем у врх истог. Роза га је пак добро познавала, јер је често са својом покојном матером овуда ишла; старој жени беше тада са свим тешко на срцу од многе туге и многих брига и често би дуго седела горе на брежуљку и гледала у пријатну слику, што јој се под ногама пружаше. Но ово јој није могло јаде ублажити, и увек је плакала а Роза би загрливши је, седела појед ње.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ.

Општина Београдска издаваће путем јавне лицитације следећа непокретна добра, набавке и разна права, и то:

12. Новембра.

Оправка општинских возова, и то: коларски, ковачко-шлосерски, сарачко фарбарски и поткивачки посао, сваки поособ. Кауција полаже се за: коларски посао 150 динара, за ковачки-шлосерски 200 динара, за сарачко-фарбарски 200 динара, за поткивачки 100 динара ако је српски грађанин, а страни поданик полаже душу кауцију.

15. Новембра

Право за изношење ђубрета из свију квартова, закуп се даје за три године. Кауција полаже се за сваки квартал 300 динара, ако је српски грађанин а страни поданик, полаже 600 динара.

19. Новембра.

Цубок од говеђих месарница. Кауцију полажу српски грађани 3000 динара, а страни поданици 6000 динара.

Све ове лицитације држаће се у рачуноводству Суда општине вар. Београда, у означене дане од 8—12 пре, и од 2—5 сати после подне.

22. Новембра.

Набавка 13.000 кила зоби потребно за коње чете пожарне и 11.500 кила јечма. Кауцију положу српски грађани за јечам 350 а за зоб 275 динара. Страни поданици полажу душу кауцију. Храна прима се сва одмах, и плаћа се чим одбор лицитацију одобри, а најдаље до 1. Јануара 1892. год.

Лицитација ће се држати за набавку ове хране пред гостионицом „Босном“ на малој цијаци. Услови за све ове лицитације могу се видети пре а и на дан лицитације.

26. Новембра.

Набавка канцеларијског материјала, за рачуницу 1892 год. Лицитација ће се држати у рачуноводству суда општине вар. Београда. а

Кауцију у 300 динара полажу српски грађани, а страни поданици 600 динара.

Из рачуноводства суда општ. вар. Београда
24. Августа 1891 год СБр. 12 908

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

(ПО СТЕНОГРАФСКИМ БЕЛЕШКАМА.)

држан 8. Јула 1891. год.

(свршетак.)

А. Славик. Ја нећу рећи да та класа није оптерећена и да не би требало да је ослобођавамо овога акциса. И ја сам био у оној трошаринској комисији која је предложила да се овај акцис укине али је то за сад немогуће.

Ми се смемо у нашем раду кретати само у границама закона а овде би смо се овим удалили и дошли шта више у сукоб са законом.

И са тога у извештају комисије предвиђено је да се замоли председништво да оно преко надлежног лица поради да законодавно тело ослободи општину од тога акциса а то може бити тек у идућој години, ако скупштина на јесен то одобри. Налазим да са ових разлога ваља примити извештај комисије.

М. Јовановић. Ако се хоће да укине акцис онда се мора укинути уредба о томе што ће важити за све.

С. Милићевић. Кад мегемо руку на срце ми морамо признати да овим људима треба помоћ.

Председник. Примате ли извештај овакав какав је? (прима се).

Сад је на реду извештај комисије о путу око кланице општинске,

Секретар чита извештај

М. Јовановић. По овој ствари ја сам хтео да кажем ово.

Ма колико да је извештај требао да буде потпун, он је бледа слика стварности. Код кланице је зло и наопако. Кад се њој прилази мора се глибати по блату до чланака. То је онда кад је мало кише било, а кад је било више, још је горе. Тамо је велико блато и нечистоћа и треба га што пре уклонити и прилаз кланици омогућити. Ја молим да се по овоме отпочне рад што пре

Председник. Дакле примате овај извештај? (примамо).

Сад је на реду извештај комисије по молби чеких грађана Енглезовца: да им се уступи камен дигнути из улица које се калдркишу новим.

Секретар чита извештај већине и одвојено мњење,

Председник. У свези с овим стоји и молба неких грађана из Палилуде, из дуваницке улице, да се и њима то исто учини што и овима на Енглезовцу.

М. Јанковић. Ти становници дуваницке улице траже од општине само камен а они ће га сами превући и платити све остало што треба око калдрмисања.

Р. Драговић. Ја не би био противан томе давању камена, само би ваљало давати га под условом да они то не сматрају као својину и да, кад се буде полизала нова калдрма, не кажу да су имали своју калдрму него би требало да се каже да буду дужни да плате кад се буде нова калдрма подизала, или да општина овај камен дигне.

Ј. Петковић. Ја мислим да и једним и другим треба дати овај камен.

М. Велизарић. Нисам за то, да се стара калдрма уступи становницима Новог-селишта или другог каквог краја. Тај камен треба пренети око кланице и употребити га на калдрмисање оних места тамо, за која нас је комисија известила да се налазе у чуду од блага и смрада, те да тиме уклонимо смрад и заразе као последице тога.

С. Милићевић. Господо, врачарци што ишту тај камен заслужују да им се учини. Они би хтели да се спасу од блата од кога сад не могу да се мрдну. Напомињем да су половицу те улице која иде од Славије на више, калдрмисали сами сопственици а она друга је остала некалдрмисана јер има људи тањег стања.

Пошто би општина дужна била да им, као својим грађанима и калдрму начони а не само ово, онда ја мислим да ће им тим пре учинити ову ситну помоћ.

М. Јанковић. Што се говори о смраду на кланицама, томе греба да се учини крај и да се отклони али за то не треба Бог зна шта. Ја сам противан сваком већем трошку нарочито с тога што ћемо скоро правити нову кланицу.

А за то сам да се овим људима учини по молби кад ће они да поднесу сами сав други трошак.

С. Милићевић. Пису криви становници Енглезовца што су овако досеђени по београдске газде које су их натерале дајући им своје влажне и рабатне станове под скупу кирију. То г. Милутин и сам зна.

М. Марковић. Имам да кажем то да су се сами становници Енглезовца одрекли извесни права. О томе има акт у општини. У осталом ја знам да је општина чинила корак противу тога безграничног ширења вароши, али су веће власти то дозволиле.

Сад и ја признајем да тим људима морамо учинити као грађанима али само кад дођу на ред.

Ф. Васиљевић. Ја сам за то да се овим грађанима да захтевани камен с тим да се не рачуна као њихова својина већ као општинска с којом општина може располагати како хоће.

Председник. Да ставимо на гласање. Ко је за предлог већине, гласаће за, а ко је за мањину...

Б. Јовановић. Ако би се што и давало, ваљало би ограничити време, нпр да добију камен који се ове јесени или лета добије са улица ових и ових а да се не продужи то и на годину.

Б. Новаковић. Сам говор г. председников изазвао ме је да говорим.

Он предлаже да се гласа о предлогу већине и о предлогу мањине. Ни већина ни мањина није противна да се да камен, али би требало казати: ко је зато да се овде да камен преко реда а ко кад буде дошао ред?

Ја мислим као год што један део вароши има права да нешто тражи да га тако исто има и други а овде се појављују и извесни становници палилуде и траже и они камен а доћи ће и друга, и трећа и тд. молба. И ми са тога не можемо решавати о предлогу већине и мањине него можемо ли и коме пре да дамо.

Ја сам мишљења да се овај извештај комисије одбије па да се реши са свим друкче.

Председник. То би било нешто треће, јер сад имамо само извештај комисије и то већине и мањине.

Р. Драговић. Ја нећу да говорим противу ове молбе, али мислим: кад би се волило иоле рачуна о ономе што је прече овај се камен не би ником ни давао него би се сипао у Саву те да нам вода не ропа обалу.

Председник. Изволте г. Новаковићу формулишите свој предлог јер без тога не знам шта ћу да ставим на гласање.

Б. Новаковић. Мој предлог овако формулишем: одбор није противан да се овај камен издаје становницима потребитим; али пошто је се појавило више молаба од становника разних улица тражећи га, то да се камен даје онима који имају најпречу потребу.

Председник. А ко да одреди то прече право? (комисија).

Сад, господо, имате за решавање извештај комисијски и предлог г. Ђокић. По предлогу његовом има да се да потребним

грађанима камен али да то цени на новој комисији пошто има више молаба.

Дакле да решимо ствар.

Ја ћу ставити овакво питање:

Ко је за то да се да по комисијском мишљењу камен само за један крај и да се молбе других сад не цене, тај ће гласати за, а ко је за предлог г. Новаковића тај ће гласати против.

Усвојен је предлог г. Ђ. Новаковића да се камен да грађанима но дасе предходно оцени где је прече и под условима које је Раденко изнео.

Сад вас молим да одредите комисију за оцену где је прече.

Ђ. Николић кандидује и одбор одређује ова лица. Дра. М. Лека, А. Одавића, Раденка Драловића, А. Штока, и Лазу Дашковића.

Јован Петковић. На кланици не треба камен, тамо треба шљунак.

Јован Станковић. Ја видим, да ће се многа калдрма кварити по Београду и кад ће камена бити доста треба и да им се да. Жалосно је гледати онако Ново селиште. Ми писмо криви што су људи пуштени тамо да живе, па сад не можемо их оставити овако.

Љуба Јовановић. Што се кланаце тиче она треба да се калдрмише. Петар Петровић обећао је да пушта довољно воде због службености добивене, па то не чини, а оно мало воде у бувару није довољно. Кад он не да воде треба му стати на пут службености и да плати за то аренду.

Председник. Ја сам чуо од г. Марка, да о томе има уговор. Молим вас кад идете тамо па се уверите да не даје воде јавите ми а и ја ћу издати налог Лудвигу општинском надзорнику и ако Пера неиспуњује уговор, онда да му се одузме службеност.

Онај камен код Славије није онаки какав молдоци траже. Из других улица не може да се да јер је у питању чији је тај камен. Ако хоћете да будемо милостиви, онда да им се дозволи нека вуку из мајдана.

Мата Јовановић. Господин председник рече: „ако хоћемо да будемо милостиви, према нашим грађанима ја мислим да треба да учинимо по правди. Тамо живе грађани престонице и над траже, да им се даду одпадци, те да га употребе, онда ја не знам за што то не би учинили.

Г. Љуба каже какав је то камен. То је камен који се вади из садањих тротоара. Кажу, то је приватан камен, али општина је издала наредбу да га приватни за 2—3 дана дигну, па то нико не чини, него га општина носи.

Да се тај камен носи чак на кланицу, мислим да није нужно, кад има ближе камена. С тога сам мишљења, да се људима да тај камен.

Љ. Јовановић. Кад се хоће да каже да није милостиња него по праву, онда би требало други да добије пре него молдоци и то би било по закону и правди, а не оно што каже г. Мата.

Навод г. Матин да има камена који је ближе за кланицу то не стоји, јер је то камен приватних људи.

М. Марковић. И ја ћу о овоме питању да кажем 2—3 речи.

Ја сам по одавна одборник и знам да су више становника на разне начине подносили молбе општини само да изваде та-

нију и пошто су ове мимо одобрења и воље опш. добила нису хтели слушати опш., него су тамо правили куће и улице. Ти грађани тим својим поступком много су вароши овој шкодили, те и сад Београд изгледа као азијатска варош.

Г. Мата каже да је право да им се да, али баш на основу правде не може им се дати, јер су они грађани пречи у Душановој, скадарској и тд. улици и они па батал цамији него ови са Нова села — пречи су с тога, што су они више сносили терета, него они који су се тамо у Новоселишту својевољно населили.

Дакле ми не можемо њима дати пре но што на њих дође ред, јер су се они као што рекох својевољно населили из вароши. Што се тиче оног камена који је на имању приватних лица, то је њихова ствар и ми не можемо с њим да располажемо пошто је туђа имовина. Онај камен пак што је дигнут са улице с тим само може општина да располаже.

(наставиће се)

ИЗВЕШТАЈ

О ЦЕНАМА

разног поврћа и осталих производа на великој пијаци до 8 Новембра 1891. год.

ТЕЖИНА	НАИМЕНОВАЊЕ	100 к. просечна цена	
		дин.	ц.
килогр.			
100	Каимак ужички	140	—
100	Србски сир	60	—
100	100 главица купуса	15	—
100	Кисели купус у главиц.	27	—
100	Купус рибанац	28	—
100	Кромпира	29	—
100	Црна лука шутк.	30	—
100	„ „ у венцу	15	—
100	Пасуљ бели ситни	25	—
100	„ „ градински	32	—
100	„ жути	34	—
100	Лук бели	31	—
100	Ужичка сира	50	—
100	Меда у саћу	120	—
100	Јабучка колачарка	40	—
100	„ сенабија	30	—
100	„ обични	20	—
100	„ кисел зински	80	—
100	Крушака воденача	40	—
100	„ зимски	20	—
100	„ такуша	15	—
100	Гуња	60	—
100	Млеко	24	—
100	Јаја 5 или 6	25	40
100	Један пар ћурана	6	—
100	„ „ ћурака	5	—
100	„ „ гусака	4	—
100	„ „ пилића	2	—
100	Ораја	40	—
100	Месо говеђе	90	—
100	„ телсће	110	—
100	„ недрано овче	60	—
100	„ драно „	50	—
100	„ свињско	100	—
100	Маст	130	—
100	Сало свињско	130	—

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

Од 1. до 7 Новембра.

ТЕЖИНА	Ч Е Г А	100 к.
		просечна цена
килогр.		дин.
	Брашна пшенична	—
55	Брашна кукурузна	13
781.914	Пшенице	20-30
65.580	Кукуруза	11
153.411	Ражи	17 80
84.499	Јечма нова	11-50
23 759	Овса	11
36.28	Пасуља	22 60
18.661	Кромпира нова	10-20
96	Арпаџика	20-50
7.582	Црна лука	13
180	Бела лука	47
136 329	Шљива сувих	29,50
15.323	Круш и раз. воћа	25
	Јабучка	—
29.428	Ораја	28
45	Грожђа	45
7.562	Воће разно	—
10.000	Сочива	—
180	Сира	100
939	Бајмака	140
4.698	Сена	5-50
	Сламе	2-50
170.285	Масти	130
31.500	Рибе фришке	—
81.16	Свиња дебелих	85
	Сува меса	—
204	Меса говеђа сиров.	—
	Длаке говеђе	—
1074	Црева урађена	—
11.122	Костију	—
	Кудеље	—
2.679	Коже раз.	—
613	Цемента	—
103.570	Катрана	—
4.240	Креча	3-40
371	Ћумура дрвена	8
	Угљена камена	—
5.183	Камено разно	—
	Дрвенарије разне	—
	Вина	44
81	Ракије комове меке	—
	„ шљивове меке	60

КЊИЖАРСКО УДРУЖЕЊЕ

Јавља свима књижевницима у Србији, да је правила тога удружења потврдио г. министар народне привреде, и да их је управни одбор разаслао свима књижевницима.

Позивају се књижевници да се упишу што пре за редовне чланове тога друштва и да поступе по члану 5. тач. 1. и чл. 7. правила, како би удружење могло одмах отпочети рад. Новац треба слати потписаним књижевницима у Београд.

Уједно се јавља књижевницима, да је одбор узео у своје руке штампање ових књига: **Познавање човечијег тела и природе за III. и IV. р. Историју српског народа за IV. р. Дечије игре за сва 4 разреда,** и још неке, све по новом програму, које ће управни одбор јавити у своје време члановима и које ће одмах чим која буде готова, послати члановима према чл. 7. правила.

28. октобра 1891. год.
у Београду

члан. управног одбора
Љуб. Јоксимовић,
Тасо Стојановић.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА.